

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk (spr.)
-----------------	--

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 marca 2024 r. w S.

sprawy K. J.

przeciwko Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego w S.

o roczne rozliczenie emerytury

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 6 czerwca 2023 r., sygn. akt VI U 1599/22

1. oddala apelację,
2. zasądza od K. J. na rzecz Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w S. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym wraz z ustawowymi odsetkami należnymi po upływie tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanemu niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.

	Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk	
--	----------------------------------	--

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 października 2022 roku znak (...), o rocznym rozliczeniu emerytury w związku z osiągniętym przez K. J. w 2021 roku przychodem, Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w S. dokonał potrącenia z tytułu wykonanego rozliczenia w wysokości 5.429,893 zł. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż K. J. w 2021 roku uzyskał przychód w kwocie 46.960,00 zł. Wysokość przychodu możliwego do osiągnięcia, niepowodująca 25% zmniejszenia świadczenia wynosiła 42.111,70 zł. W tej sytuacji kwota do potrącenia wyniosła 5.429,89 zł.

K. J. zaskarżył powyższą decyzję podnosząc, że organ emerytalny nieprawidłowo naliczył termin, od którego nie podlega rozliczeniu z tytułu zarobkowania, a tym samym wydał wadliwą decyzję o potrąceniu. Zdaniem ubezpieczonego, (...) błędnie naliczyło okres, od którego nie podlega on rozliczeniu zgodnie z art. 40 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych (licząc wprost było by to około 75,15% przy ograniczeniu do

75% - zatem zawyżono okres od którego nie podlega rozliczeniu przynajmniej o 1 miesiąc - złożenie wniosku po zakończeniu kwartału nie jest tożsamy z okresem doliczenia w wymiarze świadczeń okresu z uwzględnieniem do pełnego miesiąca). Wskazując na powyższe odwołujący wniósł o unieważnienie zaskarżonej decyzji, zwolnienie go z kosztów sądowych oraz zasądzenie na jego rzecz kwoty 3.711,75 zł tytułem odszkodowania i przyznanie mu kosztów zastępstwa adwokackiego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, podtrzymując argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji oraz o zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, że na dzień wydania zaskarżonej decyzji organ rentowy związany był ustaleniami co do poziomu 74,80% podstawy wymiaru świadczenia okres od 1 stycznia 2021 roku do 30 czerwca 2021 roku, co niosło za sobą konieczność dokonania potrąceń w związku z przekroczeniem kwoty bazowej 42.111,70 zł, ustalonej proporcjonalnie na rok 2021. Organ rentowy nie mógł bowiem przyjąć do rozliczenia poziomu 75%, który to poziom obowiązuje dopiero od 1 lipca 2021 roku. Ubezpieczony został zatem prawidłowo rozliczony za okres połowy roku.

Odnosząc się natomiast do wyrażonego żądania o zasądzenie na rzecz ubezpieczonego kwoty 3.711,75 zł tytułem odszkodowania i przyznanie kosztów pomocy prawnej organ wskazał, że na obecnym etapie postępowania ubezpieczony nie jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, a zatem nie ma materialnoprawnej podstawy do przyznania na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z art. 98 § 2 k.p.c. Nie ma również materialnoprawnej przesłanki do wypłaty na rzecz ubezpieczonego odszkodowania w przypadku, gdy decyzja wydana przez organ jest prawidłowa i odpowiada prawu.

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2023 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie i zasądził od K. J. na rzecz Wojskowego Biura Emerytalnego w S. kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

K. J. urodzony (...), decyzją Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w S. z dnia 20 sierpnia 1997 roku nabył prawo do emerytury wojskowej, którą nadal pobiera. Procentowy wymiar emerytury przy zachowaniu zasady nieprzekraczania 75% podstawy wymiaru wyniósł wówczas 59,85 %.

Decyzja ta oraz wydane kolejne decyzje waloryzujące świadczenie ubezpieczonego, zawierały pouczenie o obowiązku zawiadomienia właściwego organu emerytalnego o podjęciu zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej albo pozarolniczej działalności gospodarczej oraz o wysokości osiąganego wynagrodzenia lub dochodu oraz o każdorazowej podwyżce wysokości wynagrodzenia lub dochodu i innych okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczenia albo ograniczenie jego wysokości.

Przyznane świadczenie było na przestrzeni lat waloryzowane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ubezpieczony rozliczany był również z osiąganego przychodu na podstawie stosownych dokumentów z zakładów pracy lub informacji uzyskanych od właściwego Naczelnika Urzędu Skarbowego. Ubezpieczony składał na przestrzeni lat wnioski o doliczenie do wysługi emerytalnej okresów opłacania składek na ubezpieczenie emerytalno - rentowe po 31 grudnia 1998 roku.

Decyzją Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w S. z dnia 11 czerwca 2021 roku ustalono ubezpieczonemu podstawę wymiaru świadczenia na poziomie 74,80% - począwszy od dnia 1 maja 2021 roku.

W dniu 6 lipca 2021 roku ubezpieczony złożył wniosek o doliczenie do wysługi emerytalnej okresu opłacania składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe po 31 grudnia 1998 roku.

W związku z powyższym wnioskiem, organ rentowy wydał w dniu 13 września 2021 roku decyzję o zmianie wysokości emerytury. Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do wysługi emerytalnej okresy od 1 kwietnia 2021 roku do 30 czerwca 2021 roku. Procentowy wymiar emerytury przy zachowaniu zasady nieprzekraczania 75% podstawy wymiaru, uległ zwiększeniu do poziomu 75,13%, począwszy od 1 lipca 2021 roku. Ubezpieczony nie zaskarżył powyższej decyzji do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, w skutek czego stała się ona prawomocna.

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 21 października 2022 roku, organ emerytalno - rentowy dokonał rozliczenia osiągniętego przez ubezpieczonego przychodu w 2021 roku w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2021 roku, ustalając go na sumę 46.960,00 zł oraz dokonując potrącenia z tytułu wykonanego rozliczenia kwoty 5.429,89 zł.

Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione podnosząc, iż ubezpieczony nie kwestionował faktu, że w roku 2021 osiągnął przychód z tytułu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 46.960,00 zł., o którym to przychodzie zawiadomił wojskowy organ emerytalny.

Kwestionując prawidłowość decyzji (...) ubezpieczony podkreślał natomiast, że przedłożył w organie zaświadczenia o zatrudnieniu w okresach od 1 stycznia 2021 roku do 30 kwietnia 2021 roku. Organ uwzględniając te zaświadczenia ustalił, że wysługa emerytalna na dzień 30 czerwca 2021 roku wynosiłaby 75,13%, a zatem zdaniem odwołującego należy przyjąć, że jego wysługa emerytalna, tj. 75%, została uzyskana do dnia 30 kwietnia 2021 roku, a nie dopiero od 1 lipca 2021 roku.

Odnosząc się do powyższego zarzutu Sąd pierwszej instancji wskazał, że dotyczy on ustalenia przez organ wymiaru podstawy emerytury wojskowej K. J., tj. daty, od której ustalono procentowy wymiar jego emerytury na poziomie 75%.

Zdaniem Sądu meriti, kwestia ta została rozpatrzona w decyzjach organu o zmianie wysokości emerytury, w tym ostatniej takiej decyzji z 13 września 2021 roku wydanej na wniosek ubezpieczonego z 6 lipca 2021 roku. W decyzji tej organ ustalił, że emerytura wojskowa przysługująca K. J. wynosi 75% podstawy jej wymiaru od dnia 1 lipca 2021 roku.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż K. J. nie zaskarżył powyższej decyzji, wobec czego stała się ona prawomocna, a w konsekwencji należy uznać ją za prawidłową. Organ emerytalny dokonując bowiem w zaskarżonej decyzji z 21 października 2022 roku rocznego rozliczenia emerytury za okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2021 roku, obowiązany był przyjąć, że w tym okresie procentowy wymiar emerytury wynosił 74,80%, co obligowało go do dokonania potrącenia emerytury wnioskodawcy, w związku z przekroczeniem kwoty bazowej ustalonej proporcjonalnie na 2021 rok.

W ocenie Sądu meriti, nie jest zatem zasadne twierdzenie ubezpieczonego, że nabył on prawo do emerytury w wysokości 75% podstawy wymiaru od 30 kwietnia 2021 roku. Uprawnienie takie zostało bowiem nabyte dopiero od 1 lipca 2021 roku, na podstawie decyzji wydanej na skutek wniosku ubezpieczonego z dnia 6 lipca 2021 roku.

Niezależnie od powyższego, odnośnie zaskarżonej decyzji Sąd Okręgowy wskazał, iż stosownie do brzmienia art. 40 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (t.j. Dz.U. z 2022r., poz. 2528 ze zm.) w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, emerytura lub renta inwalidzka ulega zmniejszeniu na zasadach określonych w przepisach art. 104 ust. 1a-6, ust. 8 pkt 1 i 2 oraz ust. 9 i 10 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nie więcej jednak niż o 25% wysokości tej emerytury lub renty inwalidzkiej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3. W razie osiągnięcia przychodu, określonego w ust. 1, w kwocie przekraczającej 130% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, kwota emerytury lub renty inwalidzkiej ulega zmniejszeniu o 25% jej wysokości.

Zgodnie z ust. 4. ustawy przepisów ust. 1 i 3 nie stosuje się wobec osób, których emerytura stanowi 75% podstawy jej wymiaru bez uwzględnienia podwyższenia z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku ze służbą oraz wobec osób pobierających rentę inwalidzką z tytułu inwalidztwa powstałego wskutek wypadku pozostającego w związku ze służbą

lub wskutek choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami bądź warunkami służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze.

Na mocy art. 40a ust. 1 emeryci mają obowiązek poinformowania organu rentowego o podjęciu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego oraz o wysokości osiąganego z tego tytułu przychodu oraz o każdorazowej zmianie wysokości tego przychodu i innych okolicznościach powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo zmniejszenie ich wysokości.

Zgodnie zaś z treścią art. 40b ust. 1 rozliczenie emerytury i renty w związku z osiągnięciem przychodu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, następuje po upływie roku kalendarzowego w stosunku rocznym lub miesięcznym. W ust. 2 i 3 cytowanego przepisu wskazano natomiast, iż osoba uprawniona do emerytury lub renty inwalidzkiej jest obowiązana zawiadomić, do końca pierwszego kwartału roku kalendarzowego, organ emerytalny o łącznej kwocie przychodu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Z kolei w ust. 4 wyjaśniono, iż organ emerytalny dokonuje rozliczenia rocznego lub na wniosek osoby uprawnionej miesięcznego, wypłaconych osobie określonej w ust. 2 w poprzednim roku kalendarzowym kwot emerytur lub rent inwalidzkich na podstawie zawiadomień, o których mowa w ust. 2 i 3.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji, nie budzi wątpliwości, iż w razie osiągania przez wojskowego emeryta przychodów z działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego ustawodawca przewidział, w przepisach art. 40 i 41 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych, stosowanie zasad zmniejszania świadczeń określonych w art. 104 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie natomiast z treścią art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 ze zm.) prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia ulegają zmniejszeniu w razie osiągania przychodu z działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego. Za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności, z uwzględnieniem ust. 3.

W świetle powyższych przepisów i ustalonego stanu faktycznego, Sąd meriti przyjął, że organ emerytalny – rentowy w sposób prawidłowy dokonał potrącenia z emerytury wnioskodawcy, z tytułu wykonanego rozliczenia rocznego za okres od 1 stycznia 2021 roku do 30 czerwca 2021 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. o czym orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w pkt II wyroku na podstawie przepisów art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.), zasądzając od ubezpieczonego na rzecz Wojskowego Biura Emerytalnego kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się ubezpieczony zaskarżając je w całości i podnosząc, że pismem z dnia 25.11.2022 r., wskazywał, iż po otrzymaniu szokującej decyzji (...) z dnia 21.10.2022 r. którą otrzymał w dniu 03.11.2022r udał się po poradę prawną i dopiero wtedy się dowiedział, iż (...) wadliwie przyjął terminy zatrudnienia do obliczeń terminu przysługującego prawa do emerytury w wysokości 75% oraz wadliwie naliczając okres wysokości emerytury 75%. Apelujący wskazał, iż bezpośrednio po wydaniu tej wadliwej decyzji nie miał wiedzy co do szczegółowych przepisów odnośnie terminów a będąc poinformowany przez (...), że co kwartał się nalicza emeryturę z rozliczeniem kwartalnym, był przez (...) wprowadzony w błąd.

Zdaniem apelującego, Sąd uznał wadliwą decyzję, że wymiar emerytury 75% obowiązuje od dnia 01 lipca 2021 r., podczas gdy sam Sąd przyznał że zgodnie z wyliczeniami (...) wysokość na dzień 01 lipca 2021 r wynosiła 75,13% a co za tym idzie prawidłowa wysokość 75% emerytury winna być od dnia 01 czerwca 2021 r., gdyż (...) winien naliczyć stosowny wymiar emerytury po zakończeniu pełnego miesiąca zgodnie z art. 14 ust 5. Zatem na dzień 30.05.2021

r. zgodnie z przepracowanymi i udokumentowanymi okresami pracy i na ich podstawie – z wyliczeniami, posiadał usługę emerytalną 75.01%. W konsekwencji tego decyzja emerytalna winna być wydana od tej daty (30.05.2021 r.).

W ocenie apelującego, Sąd nie uwzględnił, że konsekwencją błędnie wydanej decyzji (...) z dnia 13.09.2021 r. były nieprawidłowe rozliczenia organu (...) (przyjęcie terminów winno być od rozliczenie osiągniętego przez ubezpieczonego przychodu za okres od 01.01.2021 r. do dnia 31.05.2021 r. a nie jak (...) przyjął od 01.01.2021 r. do dnia 30.06.2021 r.) co skutkowało znacznym zawyżeniem potrącenia.

Zdaniem ubezpieczonego, Sąd nie uwzględnił faktu, iż składał on kilka wniosków które zostały przez (...) odrzucone i dopiero (...) uwzględnił wniosek z 06.07.2021 r. ale na podstawie tego wniosku wadliwie i błędnie wyliczył okres od którego przysługuje emerytura w wys. 75% (od 01 lipca 2021 r. a nie od 01 czerwca 2021 r.) co miało bezpośredni wpływ na okres zmniejszenia świadczeń emerytalnych a co za tym idzie nienależne potrącenia.

W związku z powyższym apelujący wniósł o stwierdzenie nieprawidłowości i unieważnienie decyzji z dnia 13 września 2021 r. jako wydanej z naruszeniem przepisów prawa - art.14 pkt 5 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy, unieważnienie decyzji z dnia 21.10.2022 r. dot. (...), zwolnienie od kosztów sądowych, oddalenie odwołania Wojskowego Biura Emerytalnego (zwanego dalej (...)) w S. w całości - jako niezgodnego ze stanem faktycznym

Ponadto, z ostrożności procesowej, w przypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia wniosków w pkt 1 wniósł o przywrócenie terminu do złożenia odwołania od decyzji (...) z dnia 21.10.2021 r. i zasądzenie od Wojskowego Biura Emerytalnego w S. kosztów postępowania według norm przepisanych

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji jako bezzasadnej, zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II instancji, według norm przepisanych i rozpoznanie apelacji na posiedzeniu niejawnym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się niezasadniona.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie przy uwzględnieniu zarzutów podniesionych w apelacji doprowadziła do wniosku, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w żaden sposób nie uchybiając przepisom prawa procesowego oraz dokonał wszechstronnej oceny całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w konsekwencji prawidłowo ustalając stan faktyczny sprawy.

Sąd Okręgowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wskazał, jaki stan faktyczny stał się jego podstawą oraz podał na jakich dowodach oparł się przy jego ustalaniu. Stąd też, Sąd Apelacyjny ustalenia Sądu pierwszej instancji w całości uznał i przyjął jako własne, rezygnując jednocześnie z ich ponownego szczegółowego przytaczania w tej części uzasadnienia (art. 387 § 21 pkt. 1 k.p.c.). Sąd odwoławczy nie dostrzegł przy tym naruszenia przez sąd pierwszej instancji prawa materialnego, w związku z czym podzielił także w całości rozważania tego sądu również w zakresie przyjętych przez niego podstaw prawnych orzeczenia (art. 387 § 21 pkt. 2 k.p.c.).

Na wstępie przypomnieć należy, że przedmiotem zaskarżonej decyzji z 21 października 2022 r. jest roczne rozliczenie emerytury wojskowej w związku z osiągnięciem w 2021 r. przychodem. Główne zarzuty i argumentacja apelacji nie są jednak skierowane ku tej decyzji lecz w stronę decyzji z 13 września 2021 r. o zmianie wysokości emerytury wojskowej ubezpieczonego (zwiększenie procentowej podstawy wymiaru świadczenia do 75% od 1 lipca 2021 r.), która to decyzja nie została przez ubezpieczonego zaskarżona i jest prawomocna. Wzruszenie tej decyzji może nastąpić wyłącznie na wniosek ubezpieczonego złożony do organu rentowego a nie do Sądu odwoławczego w apelacji.

Abstrahując od powyższego, jedynie dla wyjaśnienia apelującemu należy wskazać, iż zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych (dalej ustawy zaopatrzeniowej) emerytowi uprawnionemu do

emerytury obliczonej na podstawie art. 15 dolicza się na jego wniosek do wysługi emerytalnej, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące okresy przypadające po zwolnieniu ze służby:

- 1) zatrudnienia przed dniem 1 stycznia 1999 r. w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy;
- 2) opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. lub okres nieopłacania składek z powodu przekroczenia w trakcie roku kalendarzowego kwoty rocznej podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia.

Stosownie do treści ustępu 2. okresy, o których mowa w ust. 1, dolicza się do wysługi emerytalnej, jeżeli:

- 1) emerytura wynosi mniej niż 75% podstawy jej wymiaru oraz
- 2) emeryt ukończył 55 lat życia - mężczyzna i 50 lat życia - kobieta albo stał się inwalidą.

Okresy zatrudnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, dolicza się do wysługi emerytalnej po ich przeliczeniu na okres zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy (ust. 3).

Za każdy rok okresów, o których mowa w ust. 1, doliczanych do wysługi emerytalnej w myśl ust. 1-3, emeryturę obliczoną na podstawie art. 15 zwiększa się o 1,3% podstawy jej wymiaru (ust. 4).

Kluczowym jednak dla wyjaśnienia wątpliwości ubezpieczonego jest ustęp 5 art. 14 ustawy zaopatrzeniowej, zgodnie z którym ponowne ustalenie wysokości emerytury przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów, o których mowa w ust. 1, następuje z uwzględnieniem pełnych miesięcy na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po zakończeniu kwartału kalendarzowego, jeżeli emeryt pozostaje w ubezpieczeniu, chyba że w kwartale kalendarzowym ustało ubezpieczenie.

Skoro zatem K. J. w czerwcu 2021 r. nadal pozostawał w ubezpieczeniu ponowne ustalenie wysokości emerytury mogło nastąpić dopiero po zakończeniu tego kwartału a zatem od dnia 1 lipca 2021 r. co też znalazło odzwierciedlenie w prawomocnej już decyzji z dnia 13 września 2021 r. (k. 248 akt rentowych). Z tych też przyczyn organ rentowy wcześniejszą decyzją z dnia 29 czerwca 2021 wydaną na skutek wniosku z dnia 21 czerwca 2021 r. odmówił doliczenia zatrudnienia po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej (k. 224 akt rentowych).

W konsekwencji więc, skoro decyzja ustalająca próg procentowy emerytury wojskowej na 75% od 1 lipca 2021 r. ma walor prawomocności, zasadnym jest rozważenie Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w S. właściwie dokonał potrącenia emerytury wojskowej K. J. proporcjonalnie, tj. za pół roku w związku z osiągniętym przez niego w 2021 r. przychodem.

Wydając zaskarżoną decyzję organ rentowy związany był progiem procentowym w wysokości 74,80% podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego ubezpieczonego za okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2021 r. Niosło to za sobą konieczność dokonania potrącenia w związku z przekroczeniem kwoty bazowej 42 111,70 zł ustalonej proporcjonalnie na rok 2021. Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w S. nie mógł zatem przyjąć do rozliczenia przychodów K. J. za 2021 r. poziomu 75% wcześniej niż od 1 lipca 2021 r. albowiem poziom ten obowiązuje właśnie dopiero od 1 lipca 2021 r.

Ubezpieczony został zatem prawidłowo rozliczony za okres połowy 2021 r.

Wszystkie te kwestie faktyczne zostały podniesione przez Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu wyroku i wyczerpująco oraz w sposób prawidłowy przeanalizowane pod względem prawnym. Zaskarżone orzeczenie powinno pozostać więc w obrocie prawnym.

Z powyższych względów na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd odwoławczy wydał na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego należnych organowi rentowemu ustalono w stawce minimalnej na podstawie § 9 ust. 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk